

hänt honom. Hade han blivit kvarhållen i sista ögonblicket eller haft ett axelbrott på vägen? Han var redan ett dygn försenad. Jag beslöt att själv anställa en spaningsfärd, åtföljd av Yew, Effe och Djomtja. Personbilen gjordes klar, endast pälsar och någon proviant medtogs.

Klockan 11.20 bar det av. Då vi nu icke försinkades av kartläggning gick det hastigt att i de gamla bilspåren nå rövarbrunnen vid Tao-tao-shui. Denna gång är den obesatt. Vi stanna en stund för att hämta vatten till radiatorn, som kokar i den friska medvinden. Efter två timmar äro vi vid källan Ma-lien-ch'üan, vars namn vi fått av den avskedade vägvisaren. Vid Tao-tao-shui anstår starkt krossad granitisk gneis, vid Ma-lien-ch'üan grov, gulvit marmor. Chao-pi-ching är en brunn och en öppen källa omgiven av vassfält och busksnår. Sedan följa vi en flodbädd 4 m. djupt inskuren, korsa otaliga avloppsfåror och en slätt, där tamarisker nästan bilda småskog.

Solen sjunker blodröd och jordskuggan stiger tydligt tecknad över den östra horisonten. Mörkret hade tätat då vi en knapp mil från källan Ta-ch'üan på Hami—Anhsi-vägen passerade en plats där Effe saktade farten och sade: "Två män!" Nåväl, det är inga rövare, ty nu skymtar också "Edsel" fram i mörkret.

Vi stannade ett par timmar hos Georg och Liu Chia, som voro på vippen att bli tokiga efter det missöde de upplevat då ett par lager i motorn på grund av varmgång vägrat att göra tjänst. Detta hade skett på morgonen den 21. De hade sålunda legat här i tre da-